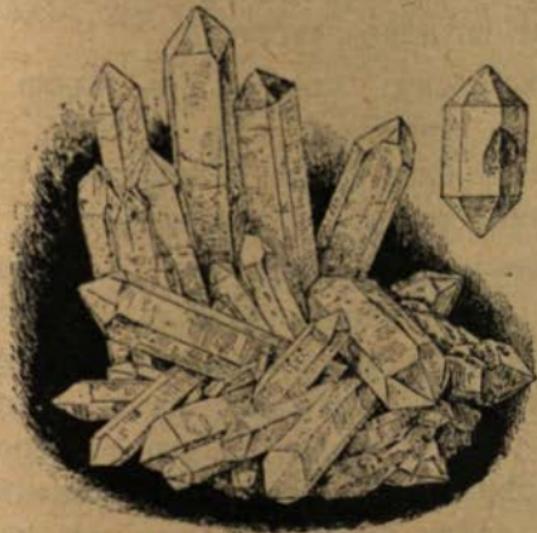

подрили цѣла планина въ Швейцария, така че тя съ всичките си грамадни камъни, съ земята, която покривала тѣзи камъни, съ дърветата, които расли на земята, рухнала въ долината и засипала четири села съ хората и животните. Но азъ прекъснахъ тежния разказъ и казахъ на ручея:

— По-добре разкажи ми нѣщо друго. Ако твоите капки, докато сѫ въ планината, разтварятъ въ себе си толкова много вещества, толкова много разрушаватъ и строятъ, то нѣма съмнение, че и

Кристали

твоята бистра вода, презъ която азъ виждамъ ясно и малкото камъче и дребната лъскава рибка, съвсемъ не е тѣй чиста, както изглежда?

— Често се случва, — отговори ручеятъ, — щото всѣки единъ отъ моите малки работници да отнася съ себе си едно или друго вещества.

— Но какви сѫ тѣзи вещества, кѫде и защо ги носятъ твоите трудолюбиви работници? — попитахъ азъ ручея.